

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15Csp/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120220170
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:6120220170.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: P. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom N. 27XX/X, R., právne zastúpená: JUDr. Šimon Cibulka, advokát, so sídlom Hodžova 53, Trenčín, o zaplatenie 1.662,81 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 21.01.2020 domáhal súdneho výroku, v ktorom by súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 1.662,81 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 980,33 eur od 18.12.2018 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 uzavretej medzi postupcom - spol. Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril dňa 19.11.2008 zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, porušila svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca listom zo dňa 11.07.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 10.07.2017 a vyzval žalovanú na úhradu dlhu do 15 dní. Ku dňu postúpenia pohľadávky táto predstavovala sumu 1.662,81 eur a pozostávala z istiny 980,33 eur, úrokov 567,23 eur, úrokov z omeškania 115,25 eur. Žalovaná po postúpení pohľadávky nevykonala žiadnu úhradu. Z dlžnej istiny si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. V upomínacom konaní bolo žalobe vyhovené v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu, proti ktorému podala žalovaná odpor, čím došlo k jeho zrušeniu v celom rozsahu. Následne žalobca navrhol pokračovanie konania na miestne príslušnom súde a vec bola postúpená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

4. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaná namietala nepreukázanie zasielania a doručenia výziev veriteľa z 31.05.2017 a 12.09.2018, ako aj oznámenia o postúpení pohľadávok z 03.01.2019. Namietala tiež porušenie podmienok pre postúpenie pohľadávok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko nebolo preukázané ani odoslanie ani doručenie písomnej výzvy žalovanej, v dôsledku čoho je zmluva o postúpení pohľadávok neplatná. Z toho vyvodila nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Poukázala na to, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedená náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. j/ zák. č. 258/2001 Z.z., a preto úver považovala za bezúročný a bez poplatkov. Ročná úroková sadzba dohodnutá

v zmluve na 16,95% ročne je podľa žalovanej v rozpore s dobrými mravmi, pretože presahovala úrokovú mieru poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy, ktorá v tom čase predstavovala 14,22%. Vzniesla tiež námietku premlčania a tie splátky pre ktoré nenastalo mimoriadne zosplatnenie dlhu ku dňu 10.07.2017, a teda tie splátky, pre ktoré plynie premlčacia doba osobitne od splatnosti tej-ktorej splátky, sú premlčané.

5. V replike žalobca uviedol, že dodržal všetky podmienky podľa zákona o bankách. Žalovaná bola v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku nepretržite dlhšie ako 90 dní a žalovaná bola vyzývaná na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 03.01.2018. Výzvy adresované žalovanej sa podľa žalobcu dostali do dispozičnej sféry žalovanej, čo jednoznačne preukazuje poštový podací hárok. Okrem toho poukázal na úpravu otázky postúpenia pohľadávky podľa bodu 18.14 VOP odlišne od zákona o bankách, kedy si môžu strany dohodnúť postúpenie pohľadávky nepodmienené počtom dní omeškania, prípadne zaslaním výzvy. Uviedol, že zmluva obsahuje všetky povinné náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z.z. a uviedol, že v čase uzatvorenia zmluvy neboli ustanovené limity a úroky boli vecou dohody. Dojednané úroky presahujú priemernú úrokovú mieru bánk o 2,73%, čo nie je možné považovať za podstatné presiahnutie priemerných úrokov. K námietke premlčania uviedol, že k zosplatneniu dlhu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 10.04.2017. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 10.04.2017 tak začala plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti a uplynula teda 10.04.2020. Žaloba bola podaná na súde 21.01.2020, a preto ani časť dlhu nie je premlčaná.

6. V duplike žalovaná odmietla možnosť odchýlného dojednania podmienok pre postúpenie pohľadávky od úpravy podľa zákona o bankách, nakoľko ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je kogentné ustanovenie a jeho nerešpektovanie spôsobuje neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok pre rozpor so zákonom. Spresnil, že námietka premlčania sa týka všetkých tých splátok, ktorých splatnosť nastala ešte pred 10.04.2017, teda tie, na ktoré sa mimoriadne zosplatnenie úveru nevzťahovalo.

7. Žalobca v deň pojednávania doručil súdu ešte jedno podanie, v ktorom doplnil, že žalovaná čerpala sumu 2.091,22 eur a vykonala úhrady v sume 3.659,23 eur. Z úhrad boli na istinu započítané úhrady v sume 1.110,89 eur a neuhradená istina preto činí 980,33 eur. Riadne úroky boli vyúčtované v sume 2.640,45 eur, úhrady započítané na úroky boli v sume 2.073,22 eur a neuhradené na úrokoch zostalo 567,23 eur. Úroky z omeškania - zmluvné boli vyúčtované v sume 29,62 eur, úhrady boli započítané v sume 14,19 eur, neuhradené ostalo 15,43 eur. Úroky z omeškania - zákonné boli vyúčtované v sume 99,82 eur, neboli na ne započítané žiadne úhrady, a preto ostalo nezaplatené 99,82 eur. Nezaplatené úroky z omeškania spolu činia 115,25 eur.

8. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu zotrval na svojich vyjadreniach. Mal za to, že boli splnené všetky podmienky pre platné postúpenie pohľadávky vrátane ustanovení zákona o bankách, pretože žalovaná bola riadne vyzvaná na úhradu dlhu a až následne došlo k postúpeniu pohľadávky. Zmluva má všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a nestotožnil sa ani s námietkou, že úrok uvedený v zmluve by mal byť v rozpore s dobrými mravmi, keďže nebol dohodnutý v takej výške, ktorý by predstavoval neprimeranosť. Mal za to, že nárok bol uplatnený včas a nie je premlčaný, keďže k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo pre nesplnenie splátky splatnej dňa 10.4.2017 a žaloba bola podaná 21.1.2020. V prípade akýchkoľvek pochybností o tom, či pred postúpením pohľadávky bola alebo nebola žalovaná vyzvaná na plnenie, poukázal na rozhodnutie KS v Trnave sp.zn. 25Co/152/2019, ktorý konštatoval, že pokiaľ v listine, ktorou sa vyhlasuje predčasná splatnosť, je dlžník vyzvaný súčasne na plnenie, tak takúto výzvu možné považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 11.7.2017 takáto výzva žalovanej bola obsiahnutá. Právny zástupca žalovanej žiadal žalobu zamietnuť. Trval na námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže nepreukázal podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, že doručoval žalovanej výzvu na úhradu pred postúpením pohľadávky. Bola doručená výzva zo dňa 31.5.2017, k tomu podací hárok z 9.6.2017, ktorý ale nepreukazuje zasielanie a doručenie tejto výzvy. Sporná je výzva z 12.9.2018, ku ktorej nebol predložený podací hárok a nie je preukázané ani len doručovanie žalovanej. Pokiaľ žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvíjal od výzvy z 3.1.2018, túto do konania vôbec nedoložil. Zmluvu o postúpení pohľadávky preto považoval za neplatnú s poukazom na rozhodnutie č. R 60/18.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

10. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.11.2008 súd zistil, že právny predchodca žalobcu - spol. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi spotrebný bezúčelový úver vo výške 2.091,22 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach v počte 119 splatných k 10. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 10.12.2008 a so splatnosťou poslednej splátky 10.10.2018, pri úrokovej sadzbe 16,95 % ročne a RPMN 21,64 %, priemernej hodnote RPMN 17,05 %. Výška mesačnej splátky bola 72,99 eur. Celkové náklady spojené s úverom boli vyčíslené na 2.552,34 eur, spracovateľský poplatok bol v sume 72,99 eur z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru v sume 1,99 eur mesačne. Vo formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú zhrnuté všetky parametre dohodnutého úveru tak, ako sú uvedené aj v úverovej zmluve a tiež sa v ňom uvádza, že spracovateľský poplatok v sume 72,99 eur je splatný pri uzatvorení zmluvy a hradí sa z prostriedkov úveru.

11. Podľa výpisov z účtu ako úplne prvá debetná transakcia z 19.11.2008 je uvedený spracovateľský poplatok - 2.199,- Sk, ktorý bol v ten istý deň vyrovnaný kreditnou transakciou v sume 2.199,- Sk. Položka čerpanie úveru v sume 2.199,- Sk bola vykonaná dňa 19.11.2008 na účet označený ako MsP Trenčín a ďalšia položka čerpanie úveru v sume 60.801,- Sk bola vykonaná dňa 19.11.2008 na účet označený ako S.. Úhrady vyplývajúce z výpisov z účtov sú vo výpise označené ako položka „splátky“ a sú uvedené v sume 3.770, Sk (čo je 125,14 eur), 1.201,70 eur a 2.372,39 eur, čo v súčte predstavuje 3.659,23 eur. Žalobca zhodne deklaruje úhrady v sume 3.659,23 eur.

12. Podľa čl. 7.6 bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta, alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, bola Slovenská sporiteľňa, a.s. oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, tj. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú veriteľ určí. Listom zo dňa 11.07.2017 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 10.07.2017 a vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky zo zmluvy o úvere do 15 dní od doručenia listu s tým, že dlh žalovanej bol vyčíslený na sumu 1.482,61 eur. Podľa doručky bola výzva žalovanej doručená dňa 20.07.2017. Mimoriadnemu zosplateniu úveru predchádzala výzva veriteľa adresovaná žalovanej zo dňa 31.05.2017, ktorou žalovaná bola upozornená na omeškanie so splácaním pohľadávky k 30.05.2017 v sume 598,09 eur a bola vyzvaná na úhradu dlhu do 15 dní od doručenia výzvy s upozornením, že ak nedôjde k úhrade dlhu, bude veriteľ oprávnený dlh mimoriadne zosplatiť. K tejto výzve bol predložený poštový podací hárok z 09.06.2017, ktorý preukazuje zasielanie písomnosti žalovanej (zhodné označenie zásielky číslom, aké je uvedené aj na predmetnej písomnosti).

13. Výzvou zo dňa 12.09.2018 právny predchodca žalobcu žalovanú upovedomil, že z dôvodu omeškania so splácaním dlhu vyhlásil veriteľ mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stala splatnou celá úverová pohľadávka. Splatná a nezaplatená pohľadávka k 12.09.2018 predstavuje sumu 1.650,44 eur. Ak dlžná suma nebude uhradená, je veriteľ (banka) oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe. K tejto písomnosti nebol predložený žiadny doklad o tom, že by bola písomnosť skutočne aj doručovaná žalovanej, pričom žalovaná namietala nepreukázanie podania písomnosti na doručovanie a jej následného doručenia.

14. Dňa 17.1.2018 spol. Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00151653 ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, ktorou postupca postúpil na postupníka pohľadávky spolu s príslušenstvom a právami s nimi spojenými, pričom v zmysle prílohy č. 1 k zmluve bola na postupníka postúpená aj pohľadávka voči žalovanej. Predložená bola písomnosť zo dňa 03.01.2019, ktorou postupca oznamoval žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu. K tejto písomnosti nebol predložený žiadny doklad o tom, že by bola písomnosť skutočne aj doručovaná žalovanej, pričom žalovaná namietala nepreukázanie podania písomnosti na doručovanie a jej následné doručenie. Žalobca uvádzal, že pred postúpením pohľadávky žalovanú vyzýval na úhradu dlhu listom zo dňa 03.01.2018, ktorú však ani na výzvu súdu nedoručil. Predložil podací hárok bez bližšieho popisu preukazujúci podanie bližšie nešpecifikovanej zásielky pre žalovanú na poštovú prepravu dňa 29.01.2018.

15. Žalobca listom zo dňa 11.12.2019 vyzval žalovanú na úhradu dlhu pred podaním žaloby, ktorá písomnosť bola žalovanej doručovaná podľa poštového hárku dňa 12.12.2019.

16. Zmluvné ustanovenia:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/, b/, c zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon“), Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere, 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb, 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak, 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny, 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona, Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona, (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080801.html>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080801.html>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080801.html>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080801.html>> ,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080801.html>> .

Podľa § 4 ods. 3 zákona, Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701.html>> najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci

svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy a dospel k záveru, že na záväzkový vzťah, ktorý vznikol na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.11.2008 možno normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy úveru) použiť len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v zákone o spotrebiteľských úveroch a v Občianskom zákonníku.

18. V konaní mal súd nesporne preukázané, že na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 19.11.2008 bol zo strany veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanej poskytnutý úver, ktorý mala splácať v 119 pravidelných mesačných splátkach vo výške 38,34 eur. Nakoľko súd uzavrel, že sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, súd najskôr skúmal, či táto zmluva má všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z., pričom súd dospel k záveru, že zmluva nemá všetky obligatórne zákonné náležitosti.

19. V článku I bod 1 zmluvy „Základné podmienky“, je vymedzený predmet zmluvy ako poskytnutie úveru vo výške 63.000,- Sk (2.091,22 eur), za ktorý v deň uzatvorenia zmluvy (aj v spojitosti s bodom I. C/ Formulára), mala žalovaná ako dlžník z prostriedkov úveru zaplatiť tzv. spracovateľský poplatok za uzavretie zmluvy vo výške 2,199,- Sk (72,99 eur), k naplneniu čoho aj reálne došlo, keď vychádzajúc z prehľadu transakcií na úverovom účte, tento bol pri uzatvorení zmluvy a ešte pred poskytnutím (pripísaním prostriedkov úveru) zaťažený debetnou položkou vo výške spracovateľského poplatku a na účet žalobkyne s možnosťou ich reálneho čerpania tak boli pripísané len peňažné prostriedky vo výške rozdielu medzi deklarovanou výškou úveru 63.000,-Sk a výškou spracovateľského poplatku v sume 2.199,-Sk, o výšku ktorého boli žalovanej poskytnuté prostriedky ponížené. Žalovanej na účet boli pripísané tak len prostriedky v sume 60.801,- Sk. Ako vyplýva z výpisu z účtu, suma 2.199,- Sk bola stiahnutá z úverovej istiny priamo v prospech banky (jej účet označený ako MsP Trenčín), čo vyplýva priamo aj zo zmluvy a aj formulára, kde sa uvádza, že spracovateľský poplatok sa hradí z prostriedkov úveru. Reálne v danej veci teda veriteľ poskytol žalovanej úver nižší, ako je uvedený v zmluve, a to o sumu rovnajúcu sa spracovateľskému poplatku. Takéto úverovanie odporuje spotrebiteľskému právu, pretože sa spotrebiteľovi poskytuje úver na jeho ekonomické využitie v krátenej výške. To potom znamená, že v samotnej zmluve je nesprávne uvedená výška poskytnutého úveru, keďže namiesto sumy 63.000,- Sk bolo reálne poskytnutých iba 60.801,- Sk, a teda v zmluve je nesprávne uvedená náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. e/ zákona- celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru. Nehovoriac ďalej o tom, že pokiaľ bola ako výška úveru uvedená suma 63.000,- Sk, úroky sa počítali aj z reálne žalovanej neposkytnutých peňažných prostriedkov (teda úroky sa počítali aj zo spracovateľského poplatku), čo nie je prípustné. Neprípustnosť takto zvolenej konštrukcie konštatoval napr. Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp.zn. 27Co/118/2019 z 28.4.2020. Neuvedenie správnej výšky úveru má následne vplyv aj na nesprávnosť uvedenia ďalších parametrov úveru, a to najmä RPMN podľa § 4 ods. 2 písm. j/ cit. zákona, keď vstupnou veličinou pre jej výpočet je aj výška úveru, pričom do jeho výpočtu vychádzajúc z údajov v zmluve nesprávne vstupovala vyššia suma (63.000,- Sk) namiesto reálne požičanej sumy 60.801,- Sk, v dôsledku čoho potom výška RPMN je vypočítaná nesprávne, skresľujúco.

20. Okrem toho žalovaná poukazovala tiež na nesprávne uvedenie celkových nákladov spojených s úverom, keď mala uhradiť 119 splátok po 38,34 eur, čo je 4.562,46 eur. K tejto sume je v zmysle cit. § 2 písm. c/ zákona potrebné pripočítať ešte aj spracovateľský poplatok vo výške 72,99 eur, ako aj poplatky za správu úveru á 1,99 eur mesačne - s ohľadom na počet splátok úveru (119), ide pri poplatku za správu úveru o sumu min. vo výške 236,81 eur, ktorú ale veriteľ do celkových nákladov uvedených v zmluve nezohľadnil. Teda ani celkové náklady spojené s úverom neboli v zmluve uvedené správne, čím nie je naplnený § 4 ods. 2 písm. j/ cit. zákona. Do celkových nákladov tak, ako ich počítal súd, pritom boli zahrnuté len také položky, ktoré sú v súlade s § 2 písm. c/ zákona. Tieto poplatky všetky vyplývajú už zo zmluvy, sú známe už v čase jej uzavretia. Súd pritom do celkových nákladov zahrnul aj poplatok za správu úveru, pretože má za to, že nejde o poplatok v zmysle § 2 písm. c/, bod 3 zákona, ktorý by sa nemal do celkových nákladov zahrnúť. V tomto prípade nejde o poplatok za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov, ide o poplatok za správu úveru (teda za úkony spojené s administráciou a obslužnými činnosťami spojenými s úverom) a netýka sa preto žiadnych prevodov platieb ani vedenia účtov, takto nie je ani nazvaný a z obsahu zmluvy tento účel poplatku (teda že by malo ísť o poplatok za vedenie účtu) ani nevyplýva. Súd preto uzavrel, že aj tento poplatok mal byť zohľadnený pri vyčíslňovaní

celkových nákladov. Keďže tak nebolo učinené, chýba aj ďalšia náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. j/ cit. zákona, nakoľko náklady sú uvedené nesprávne a nie je možné na tento údaj prihladať.

21. Vzhľadom na absenciu náležitostí uvedených v predošlých odsekoch, s poukazom na znenie § 4 ods. 3 vety poslednej zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca by preto mal nárok iba na vrátenie poskytnutej istiny bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov. Žalovaná vyčerpala reálne istinu v sume 60.801 Sk, čo je 2.018,22 eur, pričom uhradila podľa tvrdení žalobcu samotného celkovo sumu 3.659,23 eur, a teda je zrejme, že bola celá istina úveru uhradená, a to dokonca i preplatená, a teda niet žiadnej istiny, ktorú by bolo potrebné ešte uhradiť. Nárok na uplatnené kapitalizované riadne úroky a poplatky pre bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru nárok nevznikol, a preto žaloba nemôže byť dôvodná ani v časti tohto požadovaného príslušenstva. Keď niet dlžnej istiny, nemôžu byť dôvodné ani úroky z omeškania. Kapitalizované úroky z omeškania uplatnené žalobou v sume 115,25 eur sú takisto nedôvodné, nakoľko žalobca ani súdu nepreukázal, za aké obdobie, z akých konkrétnych čiastkových súm a v akej sadzbe tieto účtoval a kapitalizoval, čím znemožnil súdu preskúmať dôvodnosť takto uplatneného čiastkového nároku a to, či sú tieto účtované za obdobia, v ktorých žalovaná vôbec mohla byť v omeškaní s čiastočnými úhradami (a akými konkrétnymi čiastkovými dlhmi bola v omeškaní) a či sú účtované v zákonnej sadzbe. Len samotné uvedenie výslednej sumy 115,25 eur bez bližšieho skutkového odôvodnenia spočívajúceho v tom, akým spôsobom žalobca dospel k tomuto výsledku, nie je pre priznanie tejto sumy postačujúce, navyše za stavu, keď právny zástupca žalobcu ani na pojednávaní sám nevedel špecifikovať úroky z omeškania a vysvetliť rozdiel v terminológii, akú žalobca používa pri úrokoch z omeškania, keď tento nárok bez bližšieho zdôvodnenia rozdeľuje na zmluvné a zákonné úroky z omeškania bez toho, aby vysvetlil, čo ho vedie k takejto kategorizácii a bez toho, aby vysvetlil, v akých sadzbách, z akých súm a za aké obdobia sú uplatnené „záonné“ a v akých sadzbách a z akých súm za jednotlivé obdobia sú uplatnené „zmluvné“ úroky z omeškania. Z týchto dôvodov súd žalobu aj v tejto časti zamietol.

22. Okrem toho, je tu aj ďalší dôvod, pre ktorý by bolo potrebné žalobu zamietnuť. Žalobca si uplatnil nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako právny nástupca pôvodného veriteľa (banky) z titulu postúpenia pohľadávky. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou (žalobca). Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky.

23. Za daného skutkového stavu, súd potom konštatuje, že nebola naplnená podmienka doručenia písomnej výzvy banky dlžníkovi na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalobca sám tvrdil, že takouto výzvou mala byť písomnosť zo dňa 03.01.2018, ktorú však do konania ani napriek výzve súdu nedoložil, takáto písomnosť sa v spise nenachádza. Predložil len podací hárok týkajúci sa bližšie neidentifikovateľnej písomnosti odosielanej žalovanej dňa 29.01.2018, avšak bez ďalšieho nie je možné mať za preukázané, že v tento deň zasielanou písomnosťou mala byť práve tvrdená výzva zo dňa 03.01.2018. Žalovaná pritom opakovane namietala, že nebolo preukázané odosielanie takejto písomnosti a poprela jej doručenie. Žalobca teda nepreukázal (hoci mu súd dal na to ešte aj dodatočný priestor na základe súdnej výzvy), že by žalovanú pred tým, než pristúpil k postúpeniu pohľadávky, vyzval na úhradu dlhu. Ak na pojednávaní začal tvrdiť, že takouto výzvou má byť samotná výzva obsiahnutá v listine, ktorou mimoriadne zosplatňoval úver dňa 11.07.2017, súd toto tvrdenie jednak považoval za účelové, pretože je v rozpore so skoršou argumentáciou žalobcu samotného, ktorý dovtedy svoju aktívnu vecnú legitimitáciu odvíjal od (tvrdenej no nepreukázanej) výzvy zo dňa 03.01.2018. Okrem toho súd konštatuje, že listina zo dňa 11.07.2017 nemôže byť považovaná za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách aj s poukazom na značný odstup času, ktorý od 11.07.2017 uplynul do okamihu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok (17.12.2018), kedy takmer rok a pol stará výzva nemôže mať za následok predpokladaný v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Bezprostredne pred postúpením pohľadávky stav deklarovaný v písomnosti zo dňa 11.07.2017 (najmä o výške dlhu) je nanajvýš neaktuálny, a to aj s poukazom na fakt, že aj po mimoriadnom zosplatnení dlhu podľa špecifikácie žalobcu, žalovaná vykonala väčšie množstvo úhrad, a preto výška dlhu, na ktorého zaplatenie bola žalovaná vyzvaná v súvislosti s vyhlásením predčasnej splatnosti, tak v čase pred postúpením pohľadávky ani nebola reálna. Okrem toho sa žiada dodať, že ani z listiny datovanej dňom 11.07.2017 nevyplýva úmysel banky, že by

táto listina mala byť zasielaná žalovanej práve aj v súvislosti so zamýšľaným postúpením pohľadávky, keď obsah tejto listiny tomu ani náznakom nenasvedčuje. Následne síce banka vyhotovila aj výzvu datovanú dňom 12.09.2018 (č.l. 63), kde vyčíslila dlh, vyzvala žalovanú na úhradu a upozornila na možnosť postúpenia pohľadávky, ale k tejto výzve žalobca nepredložil vôbec žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že by takúto listinu podal na poštovú (či inú) prepravu tak, aby sa táto vôbec mohla dostať do dispozičnej sféry žalovanej, keď k nej nepredložil napr. ani poštový podací hárok. Žalovaná pritom na túto skutočnosť opakovane poukazovala, namietala nepreukázanie toho, že táto listina jej vôbec bola akýmkoľvek spôsobom odosielaná, že bola v procese doručovania a poprela, že by jej niekedy takáto listina bola doručená. Preto ani táto písomnosť pre nedostatok dôkazu o tom, že by žalobca sa akýmkoľvek spôsobom vôbec pokúsil doručiť ju žalovanej, nemôže byť výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Absencia doručovania výzvy na úhradu dlžníkovi preto spôsobuje nenaplnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky podľa kogentného ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nebola preto splnená zákonná podmienka na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá sa vyžaduje v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Aj toto je potom dôvod na zamietnutie žaloby, pretože žalobca sa nikdy platne nestal veriteľom postúpenej pohľadávky. Tiež je nutné podotknúť i nasledovné: Z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, jediného, čo bola žalovaná povinná uhradiť, bola reálne vyčerpaná istina úveru v sume 60.801 Sk, čo je 2.018,22 eur. Je zrejmé, že ku dňu 12.12.2018 (deň poslednej vykonanej úhrady žalovanej podľa podania žalobcu zo dňa 04.08.2020), ktorý predchádzal uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018, mala žalovaná spolu uhradenú sumu 3.659,23 eur, teda uhradila ešte pred postúpením pohľadávky viac, než vôbec veriteľovi dlžila. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 17.12.2018 tak už žalovaná ani nebola s úhradou svojho dlhu v omeškani, keďže všetko, čo banke dlžila (rozumej istinu bez úrokov a poplatkov ako jedinu do úvahy prichádzajúcu pohľadávka vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru), žalovaná uhradila ešte pred postúpením pohľadávky.

24. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd žalobu ako v celom rozsahu nedôvodnú zamietol. Nakoľko žaloba je nedôvodná pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, bolo neehospodárne vykonávať ďalšie dokazovanie a dotazovanie sa na doplnenie ďalších skutkových tvrdení, ktoré by bolo potrebné zistiť pre riadne posúdenie vznesenej námietky premlčania.

25. Súd ešte záverom uvádza, že na pojednávaní, na ktorom došlo k ukončeniu dokazovania a vyhláseniu rozsudku, právny zástupca žalobcu žiadal o odročenie pojednávania za účelom dodatočného vyjadrenia sa k otázke absencie náležitostí zmluvy. Na otázku súdu právny zástupca žalobcu uvádzal, že nemá žiaden konkrétny návrh na doplnenie dokazovania. Súd takejto požiadavke žalobcu ale nevyhovel, pretože nebol žiaden objektívny dôvod na odročenie pojednávania, nebolo potrebné v konaní vykonať žiadne dôkazy, žalobca navyše žiadne dôkazy ani nenavrhol vykonať (a v spotrebiteľskom spore súd síce môže vykonať dokazovanie aj bez návrhu, ale to sa týka len dôkazov, ktoré nenavrhne spotrebiteľ, avšak vo vzťahu k dodávateľovi súd je povinný „čakať“ na jeho aktivitu a jeho aktivitou je súd viazaný). Nebolo potrebné vyzvať strany ani na doplnenie skutkových tvrdení týkajúcich sa náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko tento priestor mali strany sporu v štádiu pred pojednávaním a na pojednávaní samotnom a súd vedel urobiť záver o absencii náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj bez toho, aby žalobca doplnil prípadne ďalšie skutkové tvrdenia v tomto smere. Jediným dôvodom na odročenie pojednávania tak bola žalobcom prezentovaná požiadavka na priestor na dodatočné vyjadrenie sa k náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd takýto časový priestor žalobcovi už neposkytol, nakoľko námietka žalovanej týkajúca sa nedostatkov náležitostí zmluva bola žalobcovi známa prakticky od podania odporu proti platobnému rozkazu a žalobca mal priestor k tomuto nedostatku argumentovať už skôr, prípadne aj na pojednávaní. Právny zástupca žalobcu navyše nijako nereagoval ani na predbežné právne posúdenie produkovaním ďalších dôkazov, neprezentoval súdu, aké dôkazy by prípadne ešte žiadal dodatočne vykonať, keď výslovne už nežiadal vykonať žiadne dokazovanie, a teda ani nie je zrejmé, aký výsledok pre ďalšie vedenie sporu a objasnenie skutkového stavu by odročenie pojednávania z hľadiska dôkaznej situácie malo mať. Z vyššie uvedených dôvodov súd tak pojednávanie neodročoval.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola plne úspešná, keďže súd žalobu zamietol, a preto má voči žalobcovi nárok na náhradu trov v konaní v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.